

Izhaja

vsak petek z datumom
prihodnjega dneva.

Dopisi naj se frankujejo in pošiljajo redništvu „Mira“ v Celovec, Pavličeva ulica št. 7.

Osebni pogovor od 10. do 11. ure
predpoldne in od 3. do 4. ure
popoldne.

Rokopisi se ne vračajo.

Za inserate se plačuje po 20 vin.
od garmond-vrste za vsako krat.

Velja:

za celo leto 4 krone.

Denar naj se pošilja točno
pod napisom:

**Upravništvo „Mira“
v Celovcu,**

Vetrinjsko obmestje št. 26.

Naročnina naj se plačuje
naprej.

MIR

Glasiilo koroških Slovencev

Leto XXVI.

V Ljubljani, 29. junija 1907.

Štev. 28.

 Današnja številka obsega 6 strani.

Prestolni govor.

Slovesna otvoritev državnega zbora se je vršila prošlo sredo, dne 19. t. m. v cesarskem dvorcu na Dunaju. Točno ob 12. je prišel cesar s svojim spremstvom v slavnostno dvorano, kjer se bili zbrani poslanci obeh zbornic. Cesar je sedeč na prestolu nato prečital **p r e s t o l n i g o v o r**. Ker je v tem govoru začrtano delovanje novoizvoljene zbornice in je iz njega razvidno, kaj hoče vlada dati ljudstvu, ga priobčujemo v celoti.

„Spoštovani gospodje obeh zbornic državnega zbora! Ob začetku novega pomembnega zasedanja sem vas zbral okrog svojega prestola ter vam kličem **p r i s r č n o d o b r o d o š l i**!

Volilna reforma, ki je z odstranitvijo vsakih prednosti volilni pravici priznala vse državljanedorastle in je dala vsakomur enakovpliv na javne zadeve, temelji na zaupanju, katero imam do državne zvestobe mojih narodov. Posebna naloga noizvoljene poslanske zbornice bo, da opraviči to zaupanje in dokaže, da mora to dalekosežno razširjenje političnih pravnih temeljev hoditi roko v roki z združenjem in povečanjem političnih moči, kajti pravica so odločbe, je povod dolžne soodgovornosti za usodo celote. Zaraditega pričakujem, da bo po splošni volilni pravici izvoljeno ljudsko zastopstvo, prožeto s zavestjo svojih dolžnosti nasproti državi pripravljeno, z mojo vlado skrbeti za zadovoljenje državnih življenskih potreb in da bo plodonosno delovalo v blagor domovine.

Ravno tako pričakujem, da bo gosposka zbornica, katere visoki pomen se je ponovno zagotovil z važnimi zakonskimi določbami, ostala

zvesta svojim slavnim predajam, kot do sedaj tudi v bodoče torišče zrele prevdarnosti.

Pred vsem je potrebno, da zopet oživi parlamentarna dovolitev proračuna in pravica nadzorstva ter da se da državnemu gospodarstvu s pravočasno rešitvijo proračuna pravilen ustaven temelj.

Preudariti bo tudi treba, kako bi se poslovni red zbornični prilagodil zelo izpremenjenim razmeram. Moja vlada vam bo predložila predloge, ki gredo za tem, da se pri zborničnih obravnava družji svoboda z redom, da se pospeši tok dela in se tako zagotovi uspeh njenem delovanju.

Polni razvoj bogatih nadarjenosti mojih narodov ovirajo **n a r o d n o s t n a n a s p r o t s t v a**, katera že dolgo časa izpolnjujejo javno življenje. Najmočnejše se izražajo v jezikovnem vprašanju, katerega trajna ureditev se do sedaj še ni posrečila.

Vendar pa ne sme vsled tega avstrijska državna umetnost omagati pri tem, temveč mora vedno imeti kot cilj pred očmi vedno preosnovo narodnostnih moči kot državne moči. Rešiti se, da to vprašanje edino-le s pošteno voljo vseh soudeležencev, da se razumejo in sporazumejo v okviru državnih osnovnih zakonov in državnih potrebščin, kakor tudi po medsebojni uslužnosti, katera ima novoustvarjeni politični pravni enakosti ugoden predpogoj. Takšna rešitev bi zagotovila obenem neovirano skupno delovanje strank pri skupnih nalogah in potrebno edinost državnih upravnih namenov.

Moja srčna želja je, da svojim narodom zapustim kot dragoceno dedščino zagotovljeni obstanek njih narodnih posesti ter tako zajamčim skupnosti narodni mir, ki bi bil last vseh prijateljev domovine.

Moji vladi sem naložil dolžnost, da v to zastavi vse svoje moči ter prosim vse, katerim

sta narodnost in blagor države enako draga, da sodelujejo z vsem navdušenjem v dosego tega namena.

Bogat dobiček bi bil za državo, ako bi se posrečilo delu izpremembe ustave, ki se je v zadnjem državnozbornem zasedanju tako uspešno izvedla, postaviti ob stran enako vredno delo na polju uprave. Moja vlada vam bo v ta namen podala predloge, katerih namen je preosnova organizacije političnih oblasti z ustanovitvijo politični deželni oblasti podrejenih okrožnih oblasti. Te preosnove naj bi ustvarile boljše administrativne podlage za upravo, onemogočile s skrajšanjem instančnih potov pospešitev administrativnega postopanja in prilagodile le to povečanim zahtevam napram državnemu upravnemu stroju. Z okrožno razdelitvijo pride uprava v ožjo dotiko s prebivalstvom in ta ožja dotika bo pospešila pojmovanje možnosti in dosežnosti v javnem življenju.

Obenem s političnimi preosnovami so se preosnovali tudi gospodarski in socialni temelji države.

Ako sem imel v moji zgodnji mladosti nalogo končno oprostiti kmetstvo zemljiških bremen, ako se je dosedaj ustvarila svoboda meščanskega pridobivanja v polnem obsegu, zanesljivo upam, da se bo sedaj posrečilo državno zavarovanje z ustvaritvijo zavarovanja za starost in onemoglost razširilo, da se tako za velik krog delujočih članov skupnosti dokonča delo človeštva in socialne pravičnosti. Tozadevni predlogi, kakor tudi času primerna preosnova delavskega zavarovanja, katero se bo raztegnilo tudi na pomorščake, se vam bodo predložili. Ravno tako bodo tudi potrebne postave na polju delavskega varstva po sklepah Bernske konference iz l. 1906 ter glede ženskega nočnega dela pri obrtnih podjetjih in rudokopih.

Roko v roki s socialno-političnim prizadevanjem pa mora korakati dobro premišljena od-

PODLISTEK.

Naša vas.

II.

Za kakih sto korakov za krčmo, ali kakor pravijo za eno postajo, je bila videti čedna hišica, obkoljena z vrtom, dično pozidana, pokrita istinito le s slamnato streho, toda s hodnikom in žlebovi, v katerih se pretaka kapnica. Od ulice so držale vanjo duri, ki so se, kadar si jih odprl, same zapirale, a na dvorišče so držala druga vrata pod streho, ki se je opirala na dva stebra.

Stibor, pokazavši mi to hišo, mi dé:

„Tukaj prebiva Vojteh Boživoj, trden kmet, jako spreten in delaven človek. Njegov oče, Bog mu odpusti grehe, je bil lahkoživec, postopač in razgrajalec. Polja ni obdeloval, marveč samo razgrajal po krčmah ter se neprestano klatil po sejmi in od časa, ko je po stricu strojarju podedoval parišče srebrnjakov, jel je kvartati in igrati s kockami. Ko je napočila revščina, jel je dajati svoje posestvo v najem, a kar je še hujše, je bilo to, da je prepustil ljudem celo edini svoj travnik ter pese ali detelje niti ni sejal. Ko je umrl, se ti je zdelo, da upniki pobero vse, da Boživoj pojde beračit, in da pošlje svojega sina, ki je bil že nekoliko odrastel, v službo k tujim ljudem.

Zgodilo pa se je vendarle drugače. Vojteh se je bil obrnil ne po očetu, marveč po materi. Bila pa je to žena nenavadno delavna, tiha, razsodna. Vse svoje življenje je odganjala kolikor je mogla, revščino od hiše ter zabičavala fantu, kakšen mora biti gospodar. Torej je tudi bil

krepak in lakomen na delo, vsled česar so sosedje, ko so to videli, dejali: „Kruh ima roge, revščina pa noge!“

Ko so krsto Boživojevo odnesli iz sobe ter na star način v znamenje, da se poslove od pokojnika, potrkali s krsto trikrat ob kočni prag, je Boživojeva v navalu žalosti in tarnanja tako prišla ob razsodnost, da si je mislila, da se bo morala umakniti tudi iz svoje kočje ter jo oddati upnikom. Ko pa so pogrebci, popevajoč pogrebne pesmi, pospremili truplo do križa za vasjo, so gospodarji, kot pošteni sosedje napovedali, da obiščejo na večer vdovo, da se nekaj dogovoré nad revščino in njenim uboštvo.

Zares se jih je bilo sešlo nekoliko v tej zadevi. Položaj je bil jako težak, ker so bili livada in kosovi polja zastavljeni, a poganega dolga ni bilo malo. Nekateri so svetovali vdovi tako, drugi drugače, nihče pa ni dopuščal, da bi bilo mogoče vzdržati se pri gospodarstvu. Pripeljali so celo nekega kolonista Nemca, naj bi kupil zemljišče za dolgove ter svetovali Boživojevi, naj mu proda vse ter si pridrži samo stanovanje in prevžitek. Vojteh, ki je sedel doslej molče in ves turoben pod pečjo, ko je slišal, da ima njegova mati postati prevžitkarica v lastni hiši, je skočil po koncu, kakor bi mu žrjavice nasul pod noge, in prijevši se z desnico za glavo, obstal na sredi sobe ter zaklical:

„Naj se očetje posvetujejo, kakor hočejo, toda jaz svoje zemlje ne prodam nikomur. Noben tujec niti Mojzes ne bo teptal grude mojih očetov!“

Pri teh besedah je Vojteh tako močno začepetal z ного ob tla, da se je kar kočna stena

potresla. Oči so se mu zalesketale nalik ognju in pogledavši skrbi polno mater, se ji je zgrudil k nogami ter zaklical:

„Mati, vi ne boste gostačka v tej hiši! Jaz imam deset zdravih prstov in dela se ne bojim, Bog pa bajé delavnim pomaga.“

Gospodarji, zroči Vojteha, so široko odprli usta in oči, ker niso dopuščali, da bi se v tem tihem fantu znašlo enkrat toliko odvažnega duha in ponosa. In jeli so takoj zreti drugače zadevo naših sirot. Govorili so, da je Bog na nebu, ki svojih sirot ne zapusti, da dado zagotovilo upnikom, da ako bodo samo strpljivi, da dobe svoj delež do poslednjega groša, zakaj zemljišče ima Vojteh dobro in je pri tem tudi kaj krepak mladenci. Dalje so mu jeli svetovati, kako ima pričeti gospodariti.

Vojteh se je krepko poprijel dela. Zmerom vesel, se nikdar ni pritoževal, marveč prvi vstajal, da se je oprijel dela, močno pazil na snago, krmo in nasteljo goveje živine, oral in vlačil je temeljito njive, odpravljal skrbno plevel s polja, kamenje pobiral ter delal ž njim ograje in tlak okrog hiše, sejal zmirom zarano in sicer očiščeno zrnje, vozil blato iz močvirja ter gnoj lastno-ročno raztresal po polju, govoreč, da oni, ki se sramuje to učiniti, tudi ni vreden, da bi jedel kruh. Končno se je Vojteh oženil ter vzel tudi revno siroto za ženo, toda pošteno in delavno deklico. Stara Boživojeva in sinaha sta tkali iz volne domače sukno za kiltje, iz domačega lanu platno za perilo, a iz mešane preje ste izdelovali zalo blago za preproge, zavese in obleko. Ko je nastalo nekoliko več časa, sta Vojteh in žena šla na dnino na dvor in k sosedom, ker sta vedela,

 Naročajte edini koroški slovenski list „Mir“!

ločna proizvodna politika, katera omogoči vsem v ljudstvu počivajočim gospodarskim močem harmoničen razvoj in popolno izrabo pridobitev tehničnega napredka. Razprave zaradi sklepa novih trgovinskih pogodb naj služijo razširjevanju naše vnanje trgovine. Obenem naj se pospešuje naš izvoz sistematično državno podporo. Vedno rastočemu pomenu brzojava in telefona, katera trajno zahtevata povečanje mreže, se bo moja vlada oddolžila s predlogi na polju postavodaje in s krepkim pospeševanjem na polju uprave. Zdravi razvoj družabnih razmer zahteva vzdrževanje krepkega obrtnega srednjega stanu, za katerega napredek se bo poskrbelo s sistematičnim razširjenjem obrtne postavodaje, z nadaljnim razširjanjem službe za pospeševanje obrti in posebno s povzdigo strokovne zmožnosti.

Bistveno se bo okrepi tvorci in delujoči srednji stan z ustanovitvijo osrednje zadružne blagajne, s katero se bo zboljšal kredit.

Poznavajoči visoki pomen poljedelstva za splošni blagor bo moja vlada skrbela za to, da s predlogi zagotovi okrepitev v tej nad vse važni panogi narodnega gospodarstva delujočemu kmet-skemu prebivalstvu.

Najprej se bode bavi z vprašanjem ureditve kmetijskega osebnega in realnega kredita, da po zmožnosti znižate obrestna bremena, kmetijskih posestev in zaprečite njihovo prezadolžitev. Ker živinoreja more donášati mnogo več dobička kot doslej, če se bavi z njo racionalno, namerava vlada organizacijo za pomnožitev števila živine in izdatnejšo podporo za konjerejo. Važna socialno-politična vprašanja je treba rešiti na polju rudokopnega obrata. Namerava se preosnova zavaranja rudarjev kakor tudi potrebam časa in novim gospodarskim pridobitvam odgovarjajoča preosnova rudarske zakonodaje.

Posebno se bo moja vlada bavila z vprašanjem, da se država v večjem obsegu udeležuje premogokopstva, da se zagotovi vsaj za potrebe lastnih podjetij za vse slučaje. Posebno pazljivo vlada zahteva železništvo vsled naraščajočega pomena prometnih sredstev za gospodarsko življenje. Zato bo ena najvažnejših nalog moje vlade nadaljevati akcija podržavljenja s prometno-političnega stališča važnih zasebnih železnic. Da tako poviša gospodarsko moč države s pridobitvijo teh novih sredstev. Da se bo moglo trajno zadostiti vedno naraščajočemu prometu potrebujejo obstoječe državne železnice mnogostranske popolnitve in razširjanja. Moja vlada bo skrbela za to, da pripravi sredstva za te tako zelo produktivne potrebe kakor tudi za nadaljno zgradbo železnic nižje vrste ter popolnitev postavnih podlag za lokalno železništvo.

Enakomerno z zgornjimi materijelnih gospodarskih koristi mora korakati duševna omika in posebno vzgoja mladine. Kajti vsaka duševna pridobitev, s katero se morejo ponašati narodi, je poroštvo več za njihovo bodočo veličino.

Posebno za one ljudske sloje, kateri so navezani na doneske svojega dela, je pridobitev koristnega znanja in npravno utrjeno živlensko naziranje najboljše sredstvo, katero vodi do zadovoljivega življenja in potem državo vzdržujočega mišljenja.

Ozirajoč se na to važno zvezo, bo moja vlada slej kot prej štela za svojo najvišjo nalogo gojitev javnega pouka enakomerno upoštevajoč potrebe vseh narodov in pospeševanje vede.

Ljudska šola, katere namen ostane v smislu državno-ljudskošolske postave npravno-verska vzgoja potrebuje predvsem mirnega razvoja. Da se bo izobrazba učiteljstva mogla vzporediti s povečanimi zahtevami časa, pripravlja moja vlada zakonski načrt v učiteljski izobrazbi in usposobljenosti za učiteljsko službo.

V svrhu izobrazbe naše mladine v praktičnih poklicih se bo v večji meri gojil poljedelski nadaljevalni pouk na ljudskih šolah ter obrtni in trgovski strokovni pouk.

Posebno skrb bo obračala moja vlada visokemu šolstvu in ravno tako se bodo z vso mogočo bistrostjo nadaljevala oprava zavodov posebno kliničnih z novimi poslopi in z vsemi potrebnimi učnimi pomočki.

Državne finance so, hvala mirnemu svetovnemu položaju in trajnemu gospodarskemu napredku, v popolnoma urejenem in zadovoljivem stanu. Vendar pa se bo moralo vsled občutnih obremenitev državnega zaklada v zadnjih letih in naravnemu povišanju državnega opravnega delovanja posvečati ohranitvi ravnotežja v državnem gospodarstvu povečano pozornost. V zvezi z mojo vlado ne bode samo strogo preiskali zahtev iz državnega zaklada temveč tudi razmišljali o otviritvi novih virov dohodkom. Težavnemu vprašanju ureditve deželnih financ že dolgo posveča moja vlada svojo pozornost in bo po zaključku obsežnih priprav podala gotove predloge. Nameravana je nadalje nova ureditev hišnega davka ter davka na dedščine in darila.

Na polju pravosodne postavodaje bo imel državni zbor ravno tako rešiti večje naloge. V državljskem pravu je potrebna delna revizija državljskega zakonika. Dalje bo moja vlada predložila načrt nove postave v pridobitvenih in gospodarskih zadržkih. Z vprašanjem o varstvu otrok in skrbi za mladino se bo postavodaja bavila v različnih smereh. Na polju kazenskega prava je na prvem mestu stvaritev nove kazenske postave. V področju notranje uprave se namerava moderna preosnova zdravstvene zakonodaje, posebno krepko obrambo proti epidemijam in ljudskim boleznim, ureditev blazništva in odstranitve slabih posledic izseljevanja.

Državnim uslužbencem, katerim se je gmotni položaj bistveno izboljšal in se mu bo s primerno organizacijo osebnega kredita še nadalje pomagalo, se bodo sedaj uravnale tudi službene razmere, s čimur se bo zadovoljilo upravičenim zahtevam, obenem pa tudi okrepila zavest dolž-

nosti državnih uslužbencev napram javni službi.

Spoštovani gospodi obeh zbornic državne zbornice! Sijajnim razvojem duševne in materijalne kulture je pri vseh omikanih narodih se povečala potreba, da se ohrani neprecenljivo dobro — m i r. Tozadevno delovanje ima v meni in moji vladi vedno pripravljene pospeševalce. Naši odnošaji napram vnanjim vlastem so trajno najprijaznejši, v neizpremenjeni srčnosti obstoji razmerje nam našim zaveznikom. Dobro zaupno sporazumljenje z vsemi lastmi nam omogočuje vsak čas delovanje v smislu poravnave vstajajočih nasprotstev. Tako upam, da bo delo in pridobivanje tudi naprej uspevalo pod okriljem miru. Država bo svoj vpliv v tem smislu tem uspešnejše lahko uveljavljala, čim zagotovljenejšo so razmere med obema deloma in čim utrjenejša so njena lastna sredstva. Sedaj se vrše pogajanja med mojima vladama o teh razmerah.

Dasiravno so podana za to do poteka trgovinskih pogodb gotova nepremakljiva oporišča, bi bilo vendar velike politične in gospodarske vrednosti, ako bi se razmerje med obema državnima deloma uredilo tako, da se čim najbolj mogoče prilagodi dosedanjim oblikam, in se postavi na trdno podlago.

V vseh slučajih bo morala veljati vodilna misel, da se stoletja posvečena, po pragmatični sankciji ugotovljena in dobro se obnesla politična vez med obema državama vzdrži nedotaknjena poznejšim rodovom. Zato se mora tudi v gospodarskem pogledu, ne da bi se oškodovalo obema deloma zagotovljeno pravo samodoločbe, opustiti takšno omajanje razmer, katero bi bilo v prihodnosti za pragmatično skupnost nevarno. Po vseh sedanjih obravnava se vam bodo podale tozadevne predloge.

Ako naj bo država tudi še naprej opora svetovnemu miru, potem ne sme zaostati nadaljna oprema obrambnih sredstev. Oborožena sila je najmočnejša obramba vsega proizvajanja, najboljši porok in čuvaj miru. Že vsled tega je izpolnjevanje obrambne sile in skrbi za vse one, ki jej pripadajo, vsem narodom skupna skrb. V zvezi s stvarno potrebo, neodklonivo pomnožitvijo oborožene sile bo moja vlada skrbela, da vzdrži splošno vojaško dolžnost v soglasju z željami prebivalstva. V tem oziru se posebno namerava: nadaljne olajšave pri izvrševanju vojaške dolžnosti, državne podpore ubožnih rodbin onih, ki morajo na vojaške vaje, kakor tudi najdalekosežnejše upoštevati kmetijskih in obrtnih producentov pri nabavi vojaških potrebščin. Nasprotno pa gotovo pričakujem, da bo državni zbor, v svesti si svoje velike odgovornosti sodeloval pri dvignjenju oborožene moči v okviru ljudskega blagra neopustljivim zahtevam odgovarjajočo višino.

Spoštovani gospodje obeh zbornic državne zbornice! Milostljiva previdnost mi je dala vladati dve generaciji mojih narodov. Trud moje knežje službe vidim poplačan z ljubeznijo in zvestobo mojih narodov, ki ste se izkazali v vseh slučajih usode, z njihovim napredkom v blagostanju in omiki.

Da to gojim in dedščino slavne zgodovine naše domovine zvesto upravljam, je naloga, kateri sem posvetil vse svoje življenje. Isti cilj pred očmi bode našli pot k slogi in notranjemu miru, in če bi bil ta zagotovljen, bi slavil to kot dobrotnost usode. Naj vlada nad vašim delovanjem spravi duh ljubezni do skupne domovine in spremlja naj vas blagoslov Vsemogočnega."

Vzor slovenske občine na Koroškem.

Malo je slovenskih občin na Koroškem, katere bi zaslužile v pravem pomenu besede naslov *slovenske*, a tem redkim res slovenskim občinam gotovo prednjači „slovenska re-publilka“, kakor je blagovolil imenovati zloglasni zatiralec slovenstva na Koroškem, bivši celovški okrajni glavar baron Mac Nevin, občino *Selenad Borovljami*.

Občina *Selenad Borovljami* je že od nekdaj bila hud boj za slovensko uradovanje z vsemi mogočimi c. kr. in deželnimi uradi in uradniki, a ta boj še do danes ni izvojevan. Da je temu kriva obče-znana nemško-nacionalna zagriženost nekaterih gospodov, kateri so po svojem zasluženju in nezasluženju splezali na one visoke kline, s katerih si lastijo pravico ubijati vsak pojav slovenstva na Koroškem, je znana stvar, kakor tudi, da je boj proti tem gospodom in njihovemu „sistemu“ večinoma brezuspešen, ali vzlic temu občina *Selenad Borovljami* ne bo odnehala od svojih upravičenih zahtev. V dokaz navajamo nekaj sklepov iz zadnje javne seje občinskega odbora z dne 8. t. m.

da delo nikomur ne škoduje, ali ga sramoti, in pameten človek, ako zamore z delom nečesa zaslužiti, ne opusti niti ure, da si nabere dote za otroke, potrebnega denarja za stara leta in hude čase.

Zemlja-mati, hoteča se skazati hvaležno za skrb, ki jo je imel Vojteh z njo, in radi tega, da je Vojteh ni prodal, mu je prinašala obilni plod. Tako je mladi gospodar poplačal v dveh letih oderuške dolgove, tretje leto pa je bil odkupil zastavljeno livado, v četrtem ostanek polja s setvijo, v petem je predelal stari in pretresni ške-denj, a sedaj, pravijo, da ima že pripravljen denar, ker se pogajata s kovačem za prodajo so-sednjega zemljišča, ki je po nekem zadolženem pijancu prišlo v židovske roke, ter pravi, da sleherni pošteni človek, ko bi tudi imel delati vse svoje življenje, mora tako učiniti, da odkupi sleherni ogon zemlje iz tujih rok.

III.

Za Boživojevo kmetijo, za par postaj dalje, sva se približala koči, ki izgleda kot nekakšna mala starodobna grajščina. Na sredi nevelikega dvorišča je bila okrogla livadica, opremljena s solnčno uro, v hodniku dve široki klopi, pod okni malve in klinčki, na procelju hiše pa lipa s klopjo in mizo, da si lahko ondi sedel na hladnem, na vrtu pa gredice z agresom, malinami in borovnicami.

Stibor, pokazavši z roko, reče:

„Tu stanuje Kazimir Sokolik, ki se je učil v šolah. Spominjam se, predno sem še odpotoval za morje, kako je bil mladi Kazimir strasten čitatelj, da celo takrat, ko je bos pasel gosi, nosil neprestano knjige v nedrih. Bil je sin urad-

nika, torej ga je bila naučila čitati in pisati dobra gospodična na dvoru, ki je vse otroke onih ljudi, ki so tam bili v službi, učila te umetnosti po zimi. Gospoda, videča fantovo veliko nadarjenost in veselje do učenja, je uradniku pomagala, da je dal Kazimira v višje šole v mesto. Govorili so, da se izuči toliko, da postane duhovnik. Ko je dospel o počitnicah v očetovo hišo, imel je že robec za brisanje v žepu, kar je v njegovih tovariških vzbujało nevoščljivost, a obenem tudi spoštovanje. Kadar je prišlo kako pisanje na župana, in ker je to, kakor običajno, slabo in nerazločno pisano, so starejši takoj poklicali Kazimira, da jim je pomagal prečitati. A včasih je celo sam župan, nadevši si ovčjo kučmo na glavo in odvrški ponos s srca, kakor mimogrede stopil k uradniku, češ, da se hoče z njim o nečem pominiti, in potem izvlekši kakor nehoté papir izza pazduhe ali kučme, prosil fanta, naj mu ga prečita, izgovarjajoč se, da so mu razposajene vnu-kinje izgubile nekje očala. Nato mu je župan podal roko in ga pogostil s tobakom iz velike, gostoljubne, vsem občanom odprte tobačnice.

Ko je Sokolik, končavši navadne šole, odšel na najvišje šole, nihče ni hotel verjeti, da se bo še kedaj vrnil na vaško očetovo zemljišče. Toda evo, ko je uradnik na naduhi nagloma umrl, je Kazimir dospel na očetovo gomilo, ondi postavil križ ter dejal sosedom in gospodarjem, ki so bili uverjeni, da jim odda neznančno očetovo zemljišče in staro kočjo za nizko ceno, tako-le:

(Dalje prihodnjic.)

1. Občina Sele je lansko leto poslala pritožbo na železniško ministrstvo zaradi samonemškega napisa na postaji v Borovljah. Ker do sedaj še ni bilo rešitve, se sklone nemudoma iznova zahtevati, da se ugodi zgorajšnji zahtevi.

2. Sklene se, da se od c. kr. deželne vlade, okr. glavarstva, sodišča ter splošno odkodersbodi poslanih samonemških razglasov in oklicev ne sprejema. Naroča se občinskemu predstojništvu, da takšne razglase in oklice takoj vrne dotičnemu uradu s pripombo, da se v zmislu člena XIX. drž. osn. zak. terja slovenske razglase in oklice.

3. Od trgovinskega ministrstva se zahteva, da dobi pošta Borovlje dvojezični poštni pečat in novo poštno poslopje dvojezični napis.

4. Od istega ministrstva se zahteva rešitev prošnje zaradi stalnega poštnega sela iz Borovelj v Sele.

5. Od c. kr. finančnega ministrstva se zahteva, da c. kr. davkarija v Borovljah brez posameznega zahtevanja izdaja za celo davčno okrožje občine Sele le dvojezične davčne knjižice, opominske liste in plačilne nakaze.

6. Končno se naloži občinskemu predstojništvu, da te sklepe naznani pristojnim oblastim in obenem gosp. državnemu poslancu Grafenauerju, katerega skrb bodi, da se te upravičene zahteve uresničijo in pridejo do veljave. —

To je poštena, krepka in odločna beseda, kakor bi jo morale govoriti vse „slovenske“ občine na Koroškem, in gotovo bi se marsikaj izpremenilo pri nas. Slovenske občine, posnemajte občino Sele, in res bi morale biti posebno sedaj, ko zboruje na Dunaju „pravi ljudski parlament“, več kot turške razmere v Avstriji, ako se ne bi dala doseči pravica slovenskemu rodu in jeziku tudi na Koroškem!

V ed in os ti je moč, to re j slo ž no v bo j za na še pravice!

Koroške novice.

Popravljam o. V zadnjo številko našega lista se je vrnilo več tiskovnih pogreškov, izmed katerih naj se popravi sledeči: S o d n i j s k i izpit je napravil g. dr. O ž b e I l a v n i k, c. kr. avskultant v Celovcu. Častitamo!

„Prav nizko obesiti.“ Pod tem zaglavjem so priobčile sobotne „Freie Stimmen“ v prevodu naš odgovor na njihovo nesramnost, s katero so se norčevale iz naše zahteve po slovenski univerzi. Vsega upoštevanja vredno je, da „Freie Stimmen“ niso niti z eno besedico skušale ovreči naših trditev o skrajni zanemarjenosti nemško-nacionalnega „Besitzstanda“ — šentvidskega okraja. Ta molk nam kaže, da smo zadeli v črno, da je vse res, kar smo pisali. Sicer pa se o teh žalostnih razmerah lahko vsak sam prepriča ki ima opravka v šentvidskem okraju, in lahko vsak sam izpredi, kako nujno je potreben ta kraj olike in omike. Nemške nacionalce je same sram teh neznošnih razmer, in zato tako previdno molčijo o njih. „Freie Stimmen“ so pristavile prevodu našega sestavka edino to-le: „Tako nesramno prostaško piše „Mir“, ki ga izdajajo katoliški duhovniki, o Nemcih, in vendar so se našli nemški izdajalci, ki so pod pritiskom Walcherjevih ljudi glasovali za slovensko-klerikalnega državno-zborskega kandidata. Gotovo fej in trikrat fej!“ — I seveda, ker „Freie Stimmen“ ne morejo zbrisati resničnosti naših trditev, zato ker smo nesramno napadeni odgovorili z ostrim orožjem, zato smo nesramni. Ker smo odkrili vse grozne posledice, ki jih je porodil v deželi, posebno pa v svojem glavnem torišču, v šentvidskem okraju, lažnjivi nemškonacionalni liberalizem, zato smo nesramneži vsi in izdajalci oni pošteni krščanski Nemci, ki so se odtegnili nemškonacionalni podivjanosti. Da, da, le vpijete fej in trikrat fej, saj si s tem pljujete sami sebi v lice. In le nizko, prav nizko obesite take stvari, saj bodo morda ravn vsled tega prišli oni pošteni Nemci, ki so žal še v vaših vrstah, do spoznanja, da v taki družbi, kakor je vaša, ni prostora zanje.

C. kr. slovenščina na Koroškem. Danes naj priobčimo zapisnik o obravnavi, ki se je vršila pred c. kr. okrajnim sodiščem v Dobrlivasi, da bo slovenski svet videl, kako „krasna“ slovenščina se piše pri koroških c. kr. uradih. Evo ga: „Glavna razprava pred c. kr. sodišču v Doberlivasi oddlek II dne 12. 6. 07 v Kazenski zadevi zoper I. I. zaradi žaljenja časti (§ 487, 488, 491) I. I. kot obdolženec Navzoči: Sod. pristav Kessler kot sodnik Anton Wesiak kot zapisnikar Friderik Seifritz kot zasebni tožitelj c. kr. notar Schwarzl njegov zastopnik. Zatoženec se spozna dolžen da je zasebnega tožitelja na v kazenski ovadi ome-

niti način zares obdolžal, vendar ne zovoljenem namenov, ampak le ker je bil pijan in zapeljan skoz lažnjive poročile v časniku Mir-a (O tej obdolžitvi lažnjivosti bomo še spregovorili besedico. Op. ured.) On zvidi praznost obdolžitve natanko, potegne taista nepogojno nazaj in zadosti za to spokorno prošnja za odpuščenje. Zastopnik zasebnega tožitelja izreče odstopiti tožbe, vendar le, če zatoženi sovršen zadostitev zagotovljeni izrek razstavi in taistega v časnikih: Freie Stimmen, Bauernzeitung in v Mir-u na svoje stroške razglasi in vse dotečene kazenske stroške plača. Zatoženec izjavi, da je stem privoljen, podaja na to sledeči (častni izrek: Jaz podpisani I. I. v N. izrečem da od mene dne . . . v gostilnici A. B. v C. proti gospodu Friderik Seifritz, vlastelj na Miklavž dvoru, kot občinski predstojnik občine Sotaraves storjeni oponos: „da je on občina Sotaraves za zakupnik lova pokradil“ popolnoma nedokazano in ne res, obžalim da sem to skoz nič opravični oponos proti gospodu Friderika Seifritz storil, vzamem zato oponos nazaj in zahvalim se pri gospodu Seifritz, da je on z lepim od naprejšnih kazenskih sodnijskih preganjanj in kaznovanj moje osebe odstopil. je. I. I.“ — No, to pač radi verjamemo, da take „novoslovenščine“ ne razume preprosto slovensko kmetstvo ljudstvo, saj mora še izobraženejši človek pošteno študirati, predno razume to kolobocijo. In ti ljudje imajo celo izpričevala, da znajo slovenski. Bog naj nas jih obvaruje!

Peticije za slovensko vseučilišče v Ljubljani so vpslala sedaj sledeča županstva občin: Bela, Bilčovs, Bistrica nad Pliberkom, Blato, Globasnica, Goriče, Gornja Vesca, Grebinj, Hodiše, Jezersko, Kotlje, Libuče, Logavas, Medbovnička, Rikarjavas, Sele, Slov. Plajberg, Svetnavas, Skofiče, Šmarjeta v Rožu, Št. Danijel, Št. Jakob v Rožu, Št. Peter na Vašinjah, Tolstivrh in Žvabek. Nadalje: Vodstvo narodne šole v Št. Rupertu pri Velikovcu, kolegijalni kapitelj v Velikovcu, celovški Slovenci, velikovski Slovenci, beljaško-slovensko omizje, Bručani, soseki na Ločilu in v Ukvah, k. polit. in gospod. društvo za Slovence na Koroškem, podporno društvo za slovenske dijake koroške, akad. fer. društvo „Gorotan“, celovška čitalnica, delavska društva v Celovcu, Podosinjavasi in Prevalj; izobraževalna društva: na Radišah, Brdu, „Trta“ v Žitarivasi, v Šmihelu, „Zila“ na Zilski Bistrici, „Peca“ v Mižici, v Dobrlivasi, v Rožeku, „Kot“ v Št. Jakobu v Rožu, „Lipa“ v Velikovcu, „Zvezda“ v Hodišah, v Škocijanu, Podravljah, Globasnici in Vovbrah; podružnice družbe sv. Cirila in Metoda: v Celovcu, Kotmarivasi, Škocijanu, Tolstem vrhu in Beljaku. Skupaj do sedaj 60 p e t i c i j. — Nujno prosimo vsa ona slavna županstva, društva i. t. d., ki nam še niso priposlala peticij, da nam jih določijo v najkrajšem času, da jih potem izročimo g. poslancu Grafenauerju, da jih odda na pristojnem mestu.

Pozor celovški Slovenci! V nedeljo dne 30. junija praznuje celovško delavsko društvo svoj društveni god praznik slovanskih blagovestnikov sv. Cirila in Metoda. Ob pol 9. uri je pridiga, ob 9 uri je maša s slovenskim petjem. Delavci, delavke, pridite vsi, kar je vas! Vabimo pa sploh vse celovške Slovence, da se udeležijo delavske cerkvene slovesnosti, da se pri tej priliki izkaže vzajemnost in solidarnost vseh celovških rojakov.

Veliki delavski shod se viši v nedeljo 30. junija popoldne ob pol 4. v Šent Janžu v Rožu pri O ž b a l t u U š n i k u, p. d. Činkovcu. Na shod vabimo posebno slovensko, krščansko misleče delavce v Podljudelju in okolici, v Bistrici in okolici in v Celovcu. Obenem prosimo sosedna društva, da naj se v večjem številu ali vsaj po zastopnikih udeleže shoda. Shod je velevažen! — Samostojna slovenska krščanska delavska organizacija je nam nujno potrebna! Ta shod naj nam pokaže naše moči in naj nam začrta program za bodočnost.

Za ljudske knjižnice na Koroškem so darovali nadalje sledeči p. n. gg.: dr. Jurtela v Ptuj 20 kron; župnik Vaclav Valeš v Guštanju 4 krone; dr. Juro Hrašovec v Celju 10 kron. Pristrčna hvala! Rodoljubi slovenski, podpirajte nas pri delu za ljudsko izobrazbo in omogočite nam ustanoviti že začetkom počitnic knjižnice v narodno najbolj izpostavljenih krajih! Prisp evki blagovolijo naj se poslati na naslov: i. ur. R. Petrič, na Lešah, p. Prevalje, K o r o š k o.

Za slov. akad. fer. društvo „Gorotan“:

i. ur. R. Petrič

tč. predsednik.

Slovenci v Aleksandriji v Egiptu razpošiljajo sledeči oklic, namenjen Slovencem v domovini: „Domoljubni Vaši rojaki v Aleksandriji vemo, kako mnogi Slovenci so se tu odtujili svoji

domovini. Zivimo raztreseni v velikem mestu brez skupnega središča, ki bi nas družilo. Hujše je to glede otrok Slovencev, ki še to malo, kar slišijo v domači hiši slovenskega jezika, pozneje pozabijo, ker se ga ne uče v šoli, in tako se odtuje domovini. Da bi zboljšali te žalostne razmere, ki gotovo niso častne našem narodu, se je osnovalo društvo Slovencev in Hrvatov, z namenom, da bi ustanovili za nje ljudsko šolo v Aleksandriji. Temu povabilu se je odzvalo lepo število naših domoljubnih rojakov — vendar stroški so veliki — in naši ljudje niso bogati. Radi tega se obračamo na Vaše plemenito srce s prošnjo, da nam pomagata pri tem domoljubnem podjetju, ter da isto tudi svojim prijateljem priporočita blagovolite. Darove blagovolite poslati tajniku, gosp. Phil. de Wolff, avocat à la Cour — Alexandrie. Imena darovateljev objavimo v časnikih v domovini. V nadi, da se odzovete tej naši domoljubni prošnji, se Vam vnaprej zahvaljujemo Vaši rojaki na tujem. Aleksandrija, meseca maja 1907. Za predsednika: A n t o n L e b a n, lastnik tovarne, podpredsednik; dr. phil. vit. Wolff, odvetnik, tajnik.

Kotmaravas. (Ustanovitev slovenske posojilnice.) Ožjo in širšo slovensko javnost bo gotovo razveselila vest, da se je osnovala zopet ena slovenska posojilnica s sedežem v nemčurski občini. Ime nove posojilnice je: „Posojilnica v Kotmarivasi za občine Kotmaravas, Bilčovs, Žihpolje in Vesca, registrirana zadruga z neomejeno zavezo.“ Poslovati začne s 1. julijem 1907. Uradni dnevi bodo vsako nedeljo in vsak praznik v župnišču v Kotmarivasi od 10. do 12. ure. Deleži so po 10 K in jih lahko vplača vsakdo več. Novo društvo vabi vse, ki se bodo za njegov obstoj in napredek zanimali, naj pridejo in ga podpirajo. Ko smo spali, je nasprotnik delal; zdaj smo se vzbudili in zato moramo zdaj tembolj delati, da ga dosežemo in prekosisimo. Naj rosi na to novo podjetje vsikdar blagoslov Najvišjega, potem upamo, da bo nova posojilnica polagoma postala mogočen činitelj v našem pravičnem narodno-socijalnem delu in ne v kvar tebi, dobro slovensko ljudstvo teh štirih občin, ampak v blagor in napredek. Naj bodi na tem mestu izrečena tudi prezaslužena hvala gosp. župniku Jan. Ebnerju, ki se je za ustanovitev posojilnice najbolj trudil, a zdaj, ko bi imelo sejano seme obroditelji sad, nas zapustil.

N a č e l n i š t v o s l o v e n s k e p o s o j i l n i c e v K o t m a r i v a s i.

Borovlje. (Nemška surovost.) Življenje slovenskega, posebno pa še ubogega dijaka, ni baš posebno zavidanja vredno. V šoli se ne more ponašati ne z visokim imenom, ne s premoženjem očeta, doma pa trpi pomanjkanje. Ni torej čisto nič novega, da jih veliko zboli, ker nihče ne zahteva tako odločno svoje pravice kakor — želodec. Zato pa že vsak cele tedne naprej računi, kako lepo bo imel doma med svojimi, ki ga po moči odškodujejo za vse to, kar je pretrpel dolgih 10 mesecev v šolah. Nekaj popolnoma naravnega je torej, da vsak dijak z veselja polnim srcem pozdravi prvi dan počitnic in hiti v ljubljeno očetovo hišo v sredo svojih dragih. Tako delajo vsi, tako je naredil tudi mladi dijak g. Alojz Grahari. Bolan skozi cela dva meseca in še zdaj ne popolnoma zdrav, hitel je v ljubljeno očetovsko hišo in si, ker se je zdaj zopet čutil prostega, iz golega navdušenja pripel na prsi slovenski trak, češ, naj vidijo znanci po Borovljah, še sem Slovenec in to kažem tudi na zunaj. Toda komaj je izstopil na rodno slovensko zemljo, že ga nahruli tujec, nemški učitelj, Teodor Strein se kliče ta neotesanec, in zabrusi: „Sie Laus bub, wie können Sie so etwas tragen“ ubogemu siromaku v obraz, pograbij trak, mu ga iztrga in povrh še prisoli tako močno zausničeno, da je siromaku, ki še niti popolnoma zdrav ni, kar zatemnelo pred očmi. Tak je bil prvi dan počitnic slovenskega dijaka v Borovljah. Niti doma se torej slovenski dijaki ne bi smeli več pokazati s slovenskim trakom! Gospod Teodor Strein, tistih Vaših šolarjev pa ne vidite, ki z nemškimi trakovi kot nemški turnarji nastopajo po Borovljah? Ali je to dovoljeno? Ali učenci strokovne šole tudi smejo pristopati k društvom? Ali se nad tem nič ne hudujete, da učitelj Fürbas poučuje otroke v ljudski šoli pangermansko pesem „Die Wacht am Rhein“? Mi moramo gledati, kako nam vi odtujujete naše otroke in napolnjujete srca njihova s sovraštvom in zaničevanjem do slovenskega materinega jezika, vas pa še bode nedolžen slovenski trak v vaše nemške oči? In še z uživcem zmerjate naše dijake! Ne, Theodore, ti sam sebe pobijaj po svoji dobro rejeni plati, to si že lahko privoščiš, od

nas in našega dijaštva pa roke proč. Sicer pa še ni konec zadnjega dneva, svojo nemško jezico boš si že še ohladil. Gospoda državnega poslanca Grafenauerja pa opozarjamo resno na ta dopis. Morebiti se bo le našla kje priložnost, da opozori „ta višje“ gori na „kulturno“ delo našega učiteljstva.

Borovlje. Gospoda Oroszija so vrgli iz südmarkinega in schulvereinovega društva, njegov svak Činkovec Folti pa je razžaljen izstopil sam. To bi bilo imenitno, ko bi se nazadnje vsi drug drugega vun pometal. Škoda ne bi bila prav nobena.

Podljubelj. Tako imenitnega in poučljivega govora še nismo slišali v našem društvu kakor zadnjo nedeljo. Več kakor poldruogo uro smo mogli in morali slediti stvarnim in globoko premišljenim izvajanjem. Da je res napel prave strune in znal potegniti navdušene poslušalce na svojo višino, kazalo se je pri odhodu posameznih poslušalcev; vsak bi se mu rad zahvalil in povedal nekaj lepega. Naš kozulent Arnuš, ki pozna ljudi, se mu je tudi takoj v imenu vseh zahvalil na njegovih poučljivih besedah in izrazil željo, da bi še in še mogli videti in slišati tega govornika v svoji sredini. Za tokrat presrečna hvala!

Podljubelj. Tukaj je umrl 18. t. m. za srčno vodenico mlad dijak g. France Arnuš, brat gospoda provizorja Jankota Arnuš-a. Silno veliko ljudi ga je spremljalo k večnemu počitku. Tudi tovariši dijaki so prihiteli iz Celovca in vzeli slovo od njega ob odprtem grobu. Rajnik je bil ud Marijine družbe in tihega mirnega značaja. Koroška slovenska zemlja, bodi mu lahka!

Sele. (Spomini na zadnje volitve — učitelju Luleku v album.) Že precej časa je preteklo od zadnje vojske na papirju. Nam je ostala zmaga in pa različni spomini. Da ti spomini ne pridejo v pozabnost, si dovoljujem jih nekaj navesti. Zastonj si je brusil zavratni napadalec pete in jezik od hiše do hiše. Zastonj je hodil kopat trnje okrog raznih hiš, da je imel izgovor priti blizu. Zastonj obljuboval sadni vrt, zastonj je bil njegov klavrni shod, kjer se je čez Grafenauerja zabavljalo in rajnega Sajfrica (Bog mu daj večni mir!) priporočalo. Vse njegove obljube in rotenje mu ni nič pomagalo, vse njegove zbadljivke čez vero in g. župnika i. t. d., vsi njegovi z blatom namazani plitvi dopisi v „Štajercu“ — vse njegovo brezplačno raznašanje „Štajerca“, je bilo samo za onih bornih 14 glasov, in še ti niso njegovo delo, kajti večina teh je gozdarjev, kateri so odvisni, ter nekaj izdajalskih barab. To izdajalsko bando, te ničvredne lopove imate za saboj, s temi ljudmi ste res lahko ponosni g. učiteljček. Ko ste izvedeli za izid tukajšnjih volitev, ste rekli: „A kaj, saj niso vsepovsod Sele.“ Imeli ste še upanje ter že pripravljali bakljado iz Bajtič v Sele, a ko so Vam ravno pri šoli topiči naznanili Grafenauerjevo zmago, padel Vam je pri kopanju kamenja za stavbo nemčurske hiše kramp iz rok, popihali ste jo kar domov, se zarili v svoje gnezdo ter bridko pretakali izdajalske solze. Ah, žalostni in zapuščen učiteljček, nikar ne pretakajte solz, saj imate še nekaj zvestih kalinov, gimpelnov in srak kakor Jurca, R. Sna, T. Šuš, Hl. P. Sk., in kar je najbolj važno, bodočo boljšo polovico — Fuzelna, ki Vas je že docela potolažila. Nežna ter fletna devica, kaj ne g. učiteljček, ki zna tako izborna trnje izdirati iz rok. Končno nam še ob priliki povejte, koliko ste dobili od Eberweina za prepis volilnega imenika? Ali Vam tako trda prede, da si na tak način iščete dohodkov? Kedaj začnete z obljubljenim sadnim vrtom? Mislim, da ste jako slab ekonom, ker Vam še trnje ne raste, ki ste ga za šolo nasadili. Kdo Vas še izmed poštenih ljudi spoštuje? Še celo otroci kažejo s prstom za Vami ter na tihem šepetajo: Lulek — Fuzel! Torej tako daleč pade tak zavratni napadalec ter izdajca kakor ste Vi! Nas 208 volilcev pa gre mimo in preko Vaših del, čez Vaše izdajalstvo, preko tistih revnih 14 barab z veličastno zmago v žepu.

Eden izmed 208 volilcev.

Žoprače pri Vrbi. (Südmarka in šolarji.) Zadnjo nedeljo je imelo društvo „Südmark“ iz Rožeka tukaj pri „Wirtu“ svojo veselico. Zbralo se je precej ljudstva, to je gospode iz Rožeka in Vrbe, posebno pa učiteljev, šolarjev in šolaric, katere so prodajale südmarkine vžigalice. Prišlo je veliko Vrbljanov s svojimi otroci (šolarji) bodisi večjimi ali manjšimi — njim na čelu g. nadučitelj s celo družino. Da se je plesalo, je samo ob sebi umevno, da so plesale šolarice z odraščeni mi fanti, se je nam pa res čudno zdelo, in to v pričjo staršev in učiteljev! Kaj si kaj misli učitelj oziroma nadučitelj — danes skupaj na plesišču, jutri skupaj v šolski sobi — in kaj si misli šolarica?

Res ponosen sme biti nadučitelj g. Janez nad takim „fortšritom“, ponosen nad svojo „Musterschule“ v Vrbi. Tako jo on rad sam imenuje — drugi pa sodijo drugače. Ali je res dovoljeno, da smejo šolarice na veselici „Südmarke“ plesati? Kaj pravijo šolske oblasti? Ali jih za vrb-ske šolske razmere ni? Morebiti nam odgovori g. okrajni šolski nadzornik, kateri jih menda pozna, ali bi jih poznati moral, če bi hotel. No, kaj pa kaj mislite?

Vrba. (Obsojen) je bil pri deželni sodnji dne 18. junija t. l. Krištof Mösslacher, gostilničar v Vrbi, na 50 K denarne kazni ali 5 dni zavora, ker je razžalil bivšega občinskega tajnika g. Antona Ferčnika. Ta je pred volitvami v gostilni Mösslacherjevi izjavil, da on ne bo volil Kirchmayerja, ampak dr. Pupovca, kateri se njemu bolj dopade in je bolj zmožen za volilce kaj storiti. Vsenemec Mösslacher s tem razžaljen, odpre vrata in zaukaže g. tajniku gostilno zapustiti, kar se ve ta ni storil. Zaradi tega je g. Ferčnik tožil in je bila obravnavana v Rožeku 25. maja, kjer je bil Mösslacher seveda oproščen. Drugače kot gosp. sodnijski svetnik v Rožeku pa so mislili gospodje pri deželni sodnji v Celovcu, kakor kaže njih razsodba.

Zitaravas. Dne 18. rožnika je nanagloma na polju umrla 29 let stara Orenova hči Terezija Traun. Mrtvaški spreved šel je 19. t. m. iz hiše žalosti v mrtvašnico na tukajšnjem pokopališču, kjer se je tik pred pogrebom vršilo raztelesenje. Moleč za dušni mir rajne so nesli pogrebci mrliča v mrtvašnico, zvonovi so peli svojo otožno pesem, ko je prišla sodna komisija. Vsi člani te komisije so se obnašali spodobno razun znanega zdravnika Krasnika iz Železne kaplje. Ta človek je divjal po pokopališču skozi pogrebce s slamnikom na glavi tja v mrtvašnico. Ravno tak je bil tudi njegov odhod iz pokopališča. Vse se je zgrajalo nad to surovostjo. Namen tega človeka je bil očiten. Hotel je očitno na posvečenem kraju zasramovati katoliški pogreb. Na to obnašanje opozarjamo tem potom državnega pravdnika in zahtevamo, da ukrene vse potrebno, da zadobi ta človek zasluženo plačilo za svoje katoliški pogreb skrajno žaljivo obnašanje. Le oziru na mrliča in na svetost kraja se ima ta človek zahvaliti, da ga udeleženci pogreba niso na mestu podučili, kako se ima obnašati. Vsak divjak se bi bil pri enaki priložnosti dostojnejše vedel. Upamo, da belska in jezerska občina kmalu poskrbita za drugega zdravnika, do katerega bode zamoglo ljudstvo imeti zaupanje.

Iz Miklavčeve soseščine. Ker se na prostovoljni dražbi, katero ste vi naznanili, nihče ni oglasil za tisti sodček smodnika, ki je bil pripravljen za proslavo Saifricove zmage dne 14. maja, so 23. rožnika Saifricovi jogri posmodili ta smodnik Votanu v čast. Kričali so in klicali nemškega malika iz spanja tako glasno, da so bili drugi dan vsi hripavi. Ker pri teh ljudeh ni pravega navdušenja, če fara ni polna pivskih duhov, so se menda nekateri prav pošteno užgali pri kresovanju in si prismodili že tako revno pamet, No, pa heul!

Selo pri Zitarivasi. Velecenjeni gospod urednik! Prosim, sprejmite tudi od mene sledeče vrstice med dopise: Odkar je odkril sv. Jurij svoj zeleni plašč, sem Vam postal zelo nadležen, si boste mislili, gospod urednik, pa ne zamerite mi, gotovo bo tudi Vas zanimalo, ako Vam povem, kakšno nemčursko modrost sem doživel, ko sem se odpravil malo na potovanje. Pridem v neko gostilno. Bilo je tam več gostov, a večinoma nemčurških. Pijem četrta litra vina. Takoj smo prišli v razgovor o volitvah. Vprašam enega, ki mi je sedel najbližje: No, kako pa ste vi volili, ali z nami, ali z onimi, ki so propadli? Pa mi odgovori: „Jaz nisem nič volil z nobenim; ker nisem imel časa. Pa ko bi volil, že ne volim tega Nafinauerja. Ta norglbauer ne razume svojega kšefta. Meni je uro naredil, pa je čisto za nič.“ No, meni se je to zelo čudno zdelo, vprašam ga še dalje: „Ali kako je to mogoče, ker gospod Grafenauer biva na Brdu“, in on mi reče: „V Celovcu, tam na novem ‚pvac‘ je in tam stanuje ter ima veliko ur razobešenih.“ No, jaz sem se smejal, ko sem odhajal iz gostilne ter si mislil: Oh nemčurčki, oh nemčurčki, vaša pamet je pa res kratka. — Da pa nasprotniki v naši občini ne bodo mislili, da se mi je to zgodilo med njimi, naj jim povem še tu, da nisem izvedel tega v naši občini, ampak da me moje noge včasih prav daleč zanesejo.

Globasnica. (Gustelnova nemščina.) Znano je „Mirovim“ bralcem, da ga ni večjega „nemca“ na svetu, kakor je naš Gustelček Paar. Ali tega pač še ne vedo „Mirovi“ bralci, da naš Gustelček vzlic temu ne z na — nemškimi! Po naključju sem našel do-

pisnico, ki jo je nekemu pisal Gustelček, in na tej dopisnici piše „veliki — nemec“ Gustelček besedo „Fleisch“ (meso) takole — Fleisch! Vsa čast „velikemu nemcu“, ki ne zna nemščine! Gustel, pojdi v šolo in uči se nemško pisati, potem šele se kaži — nemca, sicer se ti morajo celo krave smejati, katerih „Fleisch“ bi rad jedel.

Rinkole. Umrl je dne 17. t. m. zvečer po dolgi mučni boleznii (jetiki) narodni mladenič Matevž Sadjak, p. d. Klančnikov, v 19-letu svoje starosti. Kako je bil rajni priljubljen, pokazala je številna udeležba pri pogrebu dne 19. t. m. kateriga je ob asistenci č. g. župnika Mariniča in kaplana Satlerja vodil brat njegov č. g. Andrej Sadjak, kaplan iz Celovca. Bodi mu zemljica lahka. N. p. v m.!

Prevalje. Konjski mesar se je pred kratkim obesil, ker je zapil in zakegljal precejšnjo svoto denarja. — V soboto obhaja prevaljsko nemško-nacionalno pevsko društvo slavnostno razvitje nove zastave, ki jo je darovala društvu naša poštarica. — Slovensko delavsko društvo ima v nedeljo svoje mesečno zborovanje pri Šteklju. Naša podružnica družbe sv. Cirila in Metoda spi mrtvo spanje, čeravno so v odboru odlični narodni možje.

St. Lipš. (Tatvina.) Dne 18. t. m. je neki potepin pri p. d. Kuncu vlomil v hišo ter stikal za denarjem. V tem pride gospodinja domov in zapazi, da je nekdo v hiši ter hitro pokliče moške domov. Medtem jo je pa tat brez plena popihal. Nekoliko pozneje je vlomil s krampom dvojne duri pri posestniku Primožu Kuster in mu ukradel 400 K denarja. K sreči da posestnik za ravno prodane vole še ni prejel denar, mu bi bil odnesel še cele vole. Tatu še niso zasledili.

Društveno gibanje.

Podružnica sv. Cirila in Metoda za Kotmarovo in okolico priredi v nedeljo, dne 7. julija 1907 ob 1/23 popoldne svoj letni občni zbor v Kra marjevi gostilni v Hodišah po sledečem sporedu: 1. Nagovor predsednika. 2. Poročilo tajnika in blagajnika. 3. Sprejem in vpisovanje udov. 4. Volitev novega odbora in zastopnikov za glavno skupščino. 5. Razni govori in nasveti. Po zborovanju prosta zabava petjem. K obilni vdeležbi vabi vse ude ter zavodne Slovence in Slovenke odbor.

Velikovec. (Društvo „Lipa“) priredi svoje mesečno zborovanje na praznik sv. Petra in Pavla v Šmarjeti na Telenbergu v gostilni g. Lavreja ob polutreh popoldne. Skoro gotovo bodo svirali tudi tamburaši. K obilni udeležbi vabi ude in prijatelje društva odbor.

Prevalje. V nedeljo, dne 30. rožnika popoldne po blagoslovu priredi naše delavsko društvo pri Šteklju svoj mesečni shod. Na sporedu: Govor o krščanskem socializmu in slučajnostih. K obilni udeležbi vabi odbor.

Vabilo k veselici, ki se bode vršila v Koltjah pri g. Antonu Lužniku v nedeljo, dne 30. junija 1907 ob 3. uri popoldne. Na sporedu: Dve šaljivi igri, petje in sviranje starotrških tamburašev.

Politični pregled.

Prestolni govor, s katerim je cesar slovesno otvoril državni zbor, priobčujemo na uvodnem mestu. Veliko lepih obljub je v njem, samo da ne bi ostale na papirju. Priobčili smo govor v celoti, da bodo slovenski volilci svoj čas lahko posegli po njem ter se po toliko in tolikem času lahko sami prepričali, koliko teh slovesnih obljub se je izpolnilo in koliko jih je splavalo po vodi.

Državna zbornica si je v torek izvolila predsedništvo. Ker so Čehi izjavili, da se ne potegujejo za mesto predsednika, se je volitev izvršila brez boja. Izvoljen je bil s 351 glasovi nemški krščanski socialec dr. Weisskirchner. Oddanih glasov je bilo 480, med temi 23 naveljavnih, 24 praznih, 101 za soc. demokrata Pernerstorferja in dr. Šusteršiča 1 glas. Weisskirchner je takoj po izvolitvi prevzel predsedstvo, se zahvalil na izvolitvi ter izjavil, da hoče popolnoma nepristransko voditi zborovanja, pri čemer računa na delavnost zbornice in splošno podporo vseh poslancev. Za prvega podpredsednika je bil izvoljen Čeh dr. Žaček s 329 glasovi, dočim je dobil soc. demokrat Pernerstorfer 93 glasov. Nato je protestiral v imenu Malorusov poslanec Romančuk proti izvolitvi Poljaka Starzinskega za drugega podpredsednika ter zahteval pol ure premora v svrhu novega posvetovanja. Ta predlog je bil odklonjen, nakar je bil med

burnim protestom Malorusov izvoljen za drugega podpredsednika **S t a r z y n s k i** z 270 glasovi. Po končani volitvi je bivši starostni predsednik Funke nujno predlagal, da se ustanovite še dve podpredsedniški mesti, kateri naj bi zasedla nemški nacionallec in socialni demokrat.

Gališki deželni zbor se snide 10. septembra k tritedenskem zasedanju, da bo razpravljalo o novem deželnozbornem volilnem redu.

Razne stvari.

Pazite na orožje! Alojzij Pipan, dacar na Bledu, je bil dne 29. marca t. l. na lovu. Domov prišedši, pustil je nabasano puško v sobi, kjer je imel do nje pristop njegov desetletni pastorek Janez Ferant. Nevede, da je puška nabasana, se je Janez Ferant z njo poigral. Nemeril je na dve leti starega polbrata Tončka, puška se je sprožila, smrtno zadet se je deček zgrudil na tla in umrl. Brezskrbni oče je bil obsojen na en teden strogega zopora.

48.000 gadov ubitih. V Bosni pogine mnogo goveje živine vsled gadjih pikov. Oblast plačuje zato za vsakega ubitega gada 40 vinarjev. V zadnjem času so kmetje ubili vsega skupaj 48.000 gadov!

Bele sužnje. Angleška policija se je zadnji čas energično podala na lov na kupčevalce z belimi sužnjami, s človeškim mesom. Ta kupčija najbolj cvete na Angleškem in v Buenos Airesu. Skoro vsako leto zapusti nad 10.000 deklet, starih 15—25 let, Evropo in se pusti tirati od agentov v Južno Ameriko, kjer jih prodajo lastnikom in lastnicam zloglasnih hiš. Dekleta so večinoma Rusinje, Poljakinje in židinke. Angleška policija sedaj pridno zapira v Londonu, Liverpoolu in Southamptonu kupčevalce s človeškim mesom, pri čemer pride groznim stvarim na sled. Med drugim je aretirala moža, katerega je zatožila njegova lastna žena, katero je s štiri dekleti prodal v zloglasno hišo v Argentini. Dekleta je izvalil s seboj, obljubujoč jim, da jim v Argentini preskrbi bogate žene. Zaprli so tudi nekega človeka, ki je ustanovil „ženitbeni urad“ v Londonu in na ta način v teku treh mesecev izvalil v Buenos Aires 20 deklet. Pri tem je zaslužil 25.000 mark. Najhujše je, da spričo zelo pomanjkljive kazenske postavodaje na Angleškem, te ljudi zapro za nekaj dni ali pa jim naložijo le malo globo. V Braziliji in Argentini se pa za to nitje ne zmenijo.

Kaznovani volilci. Na Nižje-Avstrijskem, torej na Dunaju, je vsak postavno prisiljen iti na volišče. Pri zadnjih volitvah se je izkazalo, da na Dunaju 32.906 volilcev ni izpolnilo svoje dolžnosti. Proti tem mlačnežem se bo postavno postopalo, najbrže se bodo kaznovali z globo od 1—10 K. Na deželi je število malomarnih volilcev 15.000, v vsej deželi torej okoli 48.000 slučajev za uporabo postave.

Rodbinska drama na Proseku. — 43-letni Fran Germek s Proseka je prišel prošli ponedeljek v jutro v mestno bolnišnico v Trstu. Imel je 5 ran na prsih, o katerih je rekel, da mu jih je zadal njegov sin Josip. Res je, da se je bil Fran Germek v nedeljo zvečer sprl s svojo 45-letno ženo Frančiško in jo pretepal in lasal, na kar je priskočil v bran matere sin Josip. Odšla sta potem od doma z očetom, a na polju sta se sprla in tedaj je Josip ranil očeta z nožem. Nihče pa ni smatral rane za nevarne, ker je oče šel sam peš s Proseka v Trst v bolnišnico. Še le v ponedeljek zvečer so zdravniki v bolnišnici konstatovali, da je ena rana jako nevarna in so ranjenega Germeka vsled tega operirali. A bilo je že prepozno, ob 11. uri zvečer v ponedeljek je Fran Germek umrl. Jako čudno je pač, da niso zdravniki takoj zapazili, da je ena rana nevarna življenju ranjenca.

Ob cesarjevem obisku v Pragi. Cesarjevo potovanje v Prago je dalo povod mnogim deloma resničnim, deloma izmišljenim pripovedkam. V Žižkovu je baje cesar rekel tamošnjemu župniku: „Vi imate eno izmed največjih far, kajne, gotovo imate lepe dohodke?“ — „Nasprotno, Veličanstvo,“ je odgovoril župnik, „kajti krsti se vrše v podružnici, poroke v kamenolomih, pogrebi pa v kaznilnici, in če kdaj dobim kak gol-dinar, gotovo je ponarejen.“ — Nekega mestnega svetnika je vprašal cesar, kak referat ima. Ker pa mož v svojem življenju še nikoli ni slišal besede „referat“, jo je zamenjal z neko drugo in odkritosrčno odgovoril: „Lesen, Veličanstvo.“ — V Žižkovu, kjer so nedavno zasledili delavnico za ponarejanje denarja in zato govore v šali o „žičkovih novcih“, je cesar napram županu izrazil željo, da bi si to delavnico rad ogledal.

Toda župana ni spravil v zadrego; hitro je ta odgovoril: „Veličanstvo, to je nemogoče, kajti ravnatelj je v zaporu.“

Dunajčanje v New Yorku blamirani. Dunajski moški pevski zbor je prišel v New York in priredil svoj koncert, na katerem se je pa zelo blamiral. Vsakdo je pričakoval, da bodo izvajanja mojsterska, a je bilo petje „baje“ pod vso kritiko. Kakor je razvidno iz newyorških angleških novin, je kritika zelo stroga. „New York Presse“ piše, da so bili glasovi odurni in trdi, ki so prihajali iz izkrokanih grl.

Otroške izjave. Kako nezanesljive so izjave otrok, ki igrajo čestokrat pri sodiščih važno vlogo, dokazuje „Bayer. Lehrzeitung“ s sledečim slučajem: Nekemu dečku, ki hodi že pet let v šolo, je baje med poukom izginila torba iz klopi. Vse iskanje je bilo zaman, toda deček je odločno trdil, da je prinesel torbo v šolo. To so potrdili tudi trije součenci. Prvi je trdil, da ga je videl iti v šolo s torbo na hrbtu, drugi ga je videl s torbo v šoli, a tretji je videl, da je torbo položil na klop. Poslali pa so dečka domov in doma je našel torbo na stolu, kjer jo je bil pustil.

Mati morilka svojih otrok. Pred kratkim se je vršila v Št. Pöltnu na Nižje-Avstrijskem pred porotnim sodiščem obravnava proti 25 letni dninarjevi ženi, Margareti Keil, ki je od l. 1901 do 1906 svoje štiri otroke s fosforjem zastrupila, kar je sama priznala, in sicer iz bojazni, da ne bi mogla rediti svojih otrok, kateri so se hitro drug za drugim rodili. Zastrupila je hčer Marijo, sina Norberta, Ano in Tomaža. Obsojena je bila na deset let težke ječe s postom vsakega četrta leta.

Strašna nesreča. V Temešvaru je padel strojni ključavničar Julij Ferenczy vsled nepredvidnosti v kotel poln vrelega luga. Ko je začel klicati na pomoč, je prihitel njegov prijatelj, da mu pomore; hoteč pa potegniti Ferenczyja iz kotla, padel je še on vanj. Prihiteli so ostali delavci in oba spravili grozno opečena. Meso se jima je kar luščilo od kosti. Prepeljali so ju v bolnišnico, vendar ni upanja, da okrevata.

Umor poštnega praktikanta. Jožefa Pluharscha, vrtnarskega pomočnika, ki je bil umoril poštnega praktikanta Mühlbergerja, je porotno sodišče v Solnogradu obsodilo radi zavrtnega roparskega umora na smrt na vislicah. Pluharsch je poslušal svojo obsodbo popolnoma apatično ter se idoč iz sodne dvorane smehljaj in igral z gumbi paznikov.

Najbogatejši človek na svetu, John Pierpont Morgan, v Washingtonu je umrl v starosti 70 let. Rojen 1837 v Hartfordu kot sin bankirja, je dobil izvrstno vzgojo ter se podal na vseučilišče v Göttingenu. Toda znanost ga ni vlekla, veliko bolj ga je zanimala finančna veda. Kot mož izrednega uma in velikih finančnih zmoglosti je dosegel v kratkem času izborne vspehe ter uredil že 1871 lastno banko. Začel je kupovati propale železnice, s čemer je pridobil milijone. V tej stroki se je tako izuril, da ga ni nihče prekosil. Leta 1901 so cenili njegovo imetje že nad eno milijardo. Baval se je tudi z drugimi podjetji; ker mu pa niso toliko nesla kot železnice, je vse popustil in v miru vžival svoje bogastvo. Za dobredelne namene je izdajal velikanske vsote, ter je v tem s Carnegijem naravnost tekmoval. Ustanovil je poseben zavod za proučevanje raznih bolezni. Zadnji čas je začel kupovati umetnine, za katere je dal, kolikor se je zahtevalo; njegova palača bila je skoro nekaka umetniška galerija. Še pred nedavnim časom se je čulo, da namerava nakupiti več starih umotvorov v Italiji, kar je zelo vznemirilo vladu — izvoz starih umetnin iz Italije je prepovedan — ker je vedela, da, kar Mongan hoče imeti, tudi dobi, četudi bi moral plačati velikanske vsote. — Baje je tudi v oporoki zapustil velike svote za dobredelne namene.

„Kmet“ — častni naslov. Deželni svetnik pl. Bodien-Filenc izdal je sledeči razglas: „Opaža se, da se vedno bolj opušča naslov „kmet“, posebnost od strani oblasti. Jaz bom odslej častni naslov „kmet“ v uradnih dopisih vedno rabil in odstranil malopomembni naslov „posestnik“, saj vem, da naši častiti kmetovalci niso samo posestniki svoje zemlje, ampak jo tudi pridno obdelujejo.“ To je krepke stavek, ki naj se razširi po vsej Avstriji. Kajti, če se kmet sramuje svojega stanu, bo ta res prišel ob vso veljavo. Kmet naj bo ponosen na svoj stan.

Po 19 dnevih zopet udovec je Jožef Brajnik, kmet v Pristavi pri Gorici. Poročil se je 11. maja t. l. z vdovo Cecilijo Brankovič, zdravo, krepko ženo, ki se pa je te dni na polju zmohčila, a se ni zmenila, da bi mokro obleko zamenjala s suho, vsled česar se jo je lotila pljučnica in je 29. maja uničila njeno krepko konstitucijo. Ta žalostni slučaj bodi v svarilen izgled

vsakomur: ako si premočen, preobleči se v suho obleko!

Častna izjava.

Izjavljam, da so vse od mene proti zakonskima Florijanu in Mariji Fashing, po domače Župnik, na Potoku strojene obdolžitve neresične, ker so jim bila povod le lažnjiva poročila tretje osebe.

Lipa nad Vrbo, dne 21. junija 1907.

JOŽEF FALLE,
tesar v Boroncih.

Tiskarskega učenca,

ki bi imel veselje izučiti se za stavca, ali pa za tiskarja (strojevodjo), sina poštenih staršev popolnoma zmožnega slovenskega in nemškega pismenega jezika, ki je z dobrim uspehom dovršil vsaj prvi razred latinske šole, realke ali dva razreda meščanske šole, sprejme pod običajnimi pogoji takoj, ali ob sklepu šolskega leta

tiskarna družbe sv. Mohorja
v Celovcu.

Podobarska in pozlatarska delavnica

ZA
CERKVENA DELA

Janeza Goleš-a v Celovcu,

Paradeisergasse hiš. št. 20.

se uljudno priporoča častiti duhovščini in slavnemu občinstvu v izdelovanje, prenovljenje in pozlačenje oltarjev, prižnic, božjih grobov, okvirjev, svetih podob in tabernakeljev po predpisu. — Za fino in trajno delo prevzame se popolno jamstvo.

Kos vsaki konkurenci.

Priznано najcenejša slovenska tvrdka na
Koroškem.

Vajenca

za pekovski obrt, starega od 14 let naprej, sprejme takoj

Albin Hauptman,
Jesenice, Gorenjsko.

Učenca

išče Fr. Veček, kleparski mojster (Spengler) v Velikovcu na Koroškem.

Lovske puške

vseh sestav, priznано delo prve vrste, z najboljšim strelnim učinkom, priporoča

Peter Wernig,

c. kr. dvorni izdelovatelj orožja v Borovljah, Koroško.
Ceniki brezplačno in poštne prosto.

Blijuvanja in driske varujemo dojenčke najbolje, če jih prehranjemo z mlekom in Kufeke-evo otroško moko. Oboje želodec dobro prebavi in v črevesu preide to manj lahko k vretju kakor mleko samo. Kufeke-eva otroška moka daje mleku večjo redilnost, vsi otroci jo radi uživajo, je pa tudi racionalen prehod k trdi hrani.

Postavno zavarovano! Vsako ponarejanje kaznivo!

**Edino pristen je
Thierry-jev balzam**

z zeleno znamko „redovnica“. Cena 12 majhnih ali 6 dvojnatih steklenic ali 1 velika specialna steklenica s patent. zamaškom K 5.—.

Thierry-jevo centifolijsko mazilo
proti vsem še tako starim ranam, vnetjem, ranitvam, abscesom in oteklinami vseh vrst. Cena: 2 lončka K 3-60 se pošlje le proti povzetju ali denar naprej.

Obe domači sredstvi sta povsod znani in slovita kot najboljši.

Naročila se naslavlja na:
Lekarnar A. Thierry v Pregradi
pri Rogaški Slatini.

Brošura s tisoči originalnih pism gratis in franko. V zalogi v skoro vseh večjih lekarnah in medicinskih drogerijah.

Alleen echter Balsam aus der Schutzengel-Apotheke des A. Thierry in Pregrada bei Rohitsch-Sauerbrunn.

Kolomaz
Karbolinej
Olje za stroje
Mast za usnje
Strešni klej
Strešni lak

je dobiti
najceneje
pri

Ferdinandu Schellander,
trgovcu z oljnatimi barvami, lakom in klejem
v Celovcu, Šolske ulice št. 1.

Proda se posestvo na Glincah

pri Ljubljani zaradi bolezni pod jako ugodnimi pogoji. V hiši je nad 50 let obstoječa gostilna z velikim senčnatim vrtom in z vrtom za sočivje. — Zraven je velika vinska klet, pripravna za kakega vinskega trgovca, in veliko skladišče pripravno za vsako trgovino. — Naslov posestnika se izve pri upravnistvu „Mira“.

**Steckenpferd-
Lilijsko mlečno milo**

izdelek
Bergmanna in dr., Draždane in Dečin ob L.,
je in ostane, kakor kažejo vsak dan prihajajoča priznanja, najboljšo učinkujoče lečilno milo za pegavost ter pridobitev in ohranitev nežne, mehke kože in rožičaste polti. — Dobiva se komad po 80 vinarjev v vseh lekarnah, drogerijah, parfumerijah, trgovinah z milom in brivnicah.

Vinske in sadne stiskalnice
z dvojnimi stiskalom „Herkules“ za ročni obrat.

Hidravlične stiskalnice
za veliki pritisk in velike učinke.

Mline za sadje in grozdje. Obiralnike.

Povsem urejene moštarne, stalne in za prevažanje. Stiskalnice za pridelovanje sadnih in jagodnih sokov. Sušilnice za sadje in zelenjad, sadne lupilnice in rezalnike. Samodelujoče patentovane nosne in vozne brizgalnice za vinograde, sadje, drevje, hmelj, grenkuljico „Syphonia“. Pluge za vinograde.

Vse te stroje izdelujejo in prodajajo z garancijo kot posebnost v največji sestavi

Ph. Mayfarth & Comp.
tovarne poljedelskih strojev, livarne in parne tovarne.
Dunaj II/1, Taborstrasse št. 71.
Odlikovani z nad 560 zlatimi, srebrnimi kolajnami itd.
Obširni ceniki zastoj. — Zastopniki in prekupci se iščejo.

Vsem, ki se čutijo
opešane in oslabele,
so nervozni in brez energije, daje
Sanatogen
nov življenski pogum in življensko moč. Več kot 5000 profesorjev ga sijajno priporoča. Dobiva se v lekarnah in drogerijah. Brošurice razpošilja zastoj in poštine prosto Bauer & Cie, Berlin SW 48, in glavno zastopstvo
G. Brady, Dunaj I.

Stanje
hranilnih vlog:
nad 23.000.000 K.

Rezervni
zaklad:
nad 800.000 K.

Mestna hranilnica ljubljanska
v lastni hiši v Prešernovih ulicah št. 3,
poprej na Mestnem trgu zraven rotovža,

sprejema hranilne vloge vsak delavnik od 8. do 12. ure dopoldne in od 3. do 4. ure popoldne, jih obrestuje po 4% ter pripisuje nevzdignjene obresti vsakega pol leta h kapitalu. Rentni davek od vložnih obresti plačuje hranilnica iz svojega, ne da bi ga zaračunala vlagateljem.

Za varnost vlog jamči poleg lastnega rezervnega zaklada mesta občina ljubljanska z vsem svojim premoženjem in vso svojo davčno močjo. Da je varnost vlog popolna, svedoči zlasti to, da vlagajo v to hranilnico tudi sodišča denar maloletnih otrok in varovancev.

Denarne vloge se sprejemajo tudi po pošti in potom c. kr. poštne hranilnice. Posoja se na zemljišča po 4³/₄% na leto. Z obrestmi vred pa plača vsak dolžnik toliko na kapital, da znašajo obresti in to odplačilo ravno 5% izposojenega kapitala. Na ta način se ves dolg poplača v 62 in pol leta. Ako pa želi dolžnik poplačati dolg z obrestmi vred na primer v 33 letih, tedaj mora plačevati na leto 6% izposojenega kapitala. Dolžniku je na prosto voljo dano, svoj dolg tudi poprej poplačati.

Posoja se tudi na menice in na vrednostne papirje.

Pozor! Čitaj! Pozor!
Slavonska biljevina
napravljena iz najboljših gorskih zelišč, izvrstno in z najboljšim uspehom deluje proti zastarelemu kašlju, bolečinam v prsih, hripavosti, težkemu dihanju, astmi, pljučnemu katarju itd.

Delovanje izvrstno, uspeh gotov.
Cena je franko na vsako pošto 2 stekleničici 3 K 40 vin., 4 stekleničice 5 K 80 vin. po povzetju ali če se denar pošlje naprej.

Manj kot 2 stekleničici se ne pošilja. Prosi se, da se naročuje samo naravnost pri
P. JURISIČU, lekarnarju
v Pakracu, št. 58 (Slavonija).

Podružnica Ljubljanske kreditne banke v Celovcu

Akcijski kapital K 2.000.000.

Denarne vloge obrestujemo po
4¹/₂%
od dne vloge do dne vzdiga.

Kolodvorska cesta št. 27.

Zamenjava in eskomptuje
izžrebane vrednostne papirje in vnovčuje zapadle kupone.
Daje predujme na vrednostne papirje. — Zavaruje srečke proti kurzni izgubi.
Vinkuluje in devinkuluje vojaške ženitninske kavcije.
Eskompt in inkaso menic. — Borzna naročila.

Centrala v Ljubljani. Podružnica v Spljetu.
Turšks erečke. Šest žrebanj na leto. Glavni dobiček 300.000 frankov. Na mesečno vplačevanje po K 8.— za komad.
Tiske srečke s 4% obrestmi. Dve žrebanji na leto. Glavni dobiček K 180.000. Na mesečno vplačevanje po K 10.— za komad.
Prodaja vsih vrst vred. papirjev proti gotovini po dnevnem kuran.